

xo

נתפסו בפראצי

אביב גפן בייביסיטר
המלכה טיטי חוזרת למדים
איילת זורר דואגת לפריזורה
ידן הוראל כובשת את אפריקה
נטלי דדון רותחת בפיליפינים

הלב ממריא
מטרנטינו עד
קדאפי: בני הזוג
העולמיים
של הסלבז שלנו

פנאי פלוס

כל מה שקורה בעולם הבידור

מתיו וויינר
המוח מאחורי
"מד מן" מסביר מה
מניע את העולם.
רמז: זה לא כסף

לאזור המצב

ימולדת למדינה הוא זמן לחשבון נפש רציני. במקום זה נתנו לאורנה בנאי לפתוח פה גדול על כל מה שקורה פה, מהזבל בפריים טיים והמוזיקה המזרחית, דרך הפוליטיקאים ועד כת הגייז

אבו שבן
הסלב והחמוס שלו
- מדריך קומפלט

ליאת פלדמן
רוצה למכור פורמט?
שאל אותה כיצד. ראיון

טלוויזיה
עושים סדר
ב"משחקי
הכס 3"

אוכל
עומר
מילר
משפד

טיולים
מדור
טיולי
חג

מוזיקה
דפוש מוז
מסרבים
להיגמו

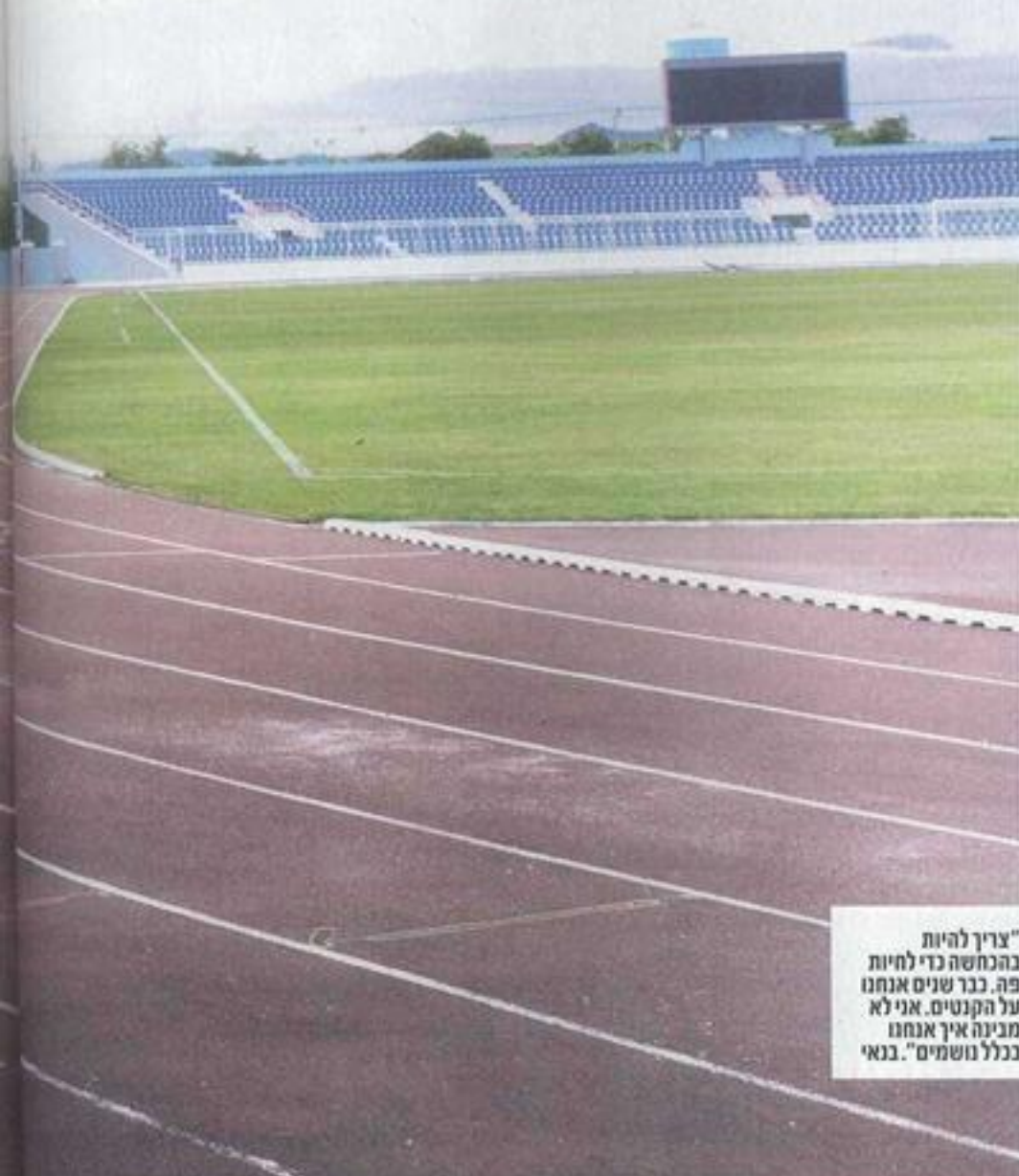
ביליון ש"ח ללא מע"מ סג' ש"ח
17-11.4.2013 1234

עצמאית בשטח

המדינה בקומה, הגסות הישראלית ברחוב מטריפה, מוזיקה מזרחית נראית לה וולגרית ורדודה, "כלוב הזהב" עושה לה אקזמות, היא לעולם לא תעבור לגור עם בת הזוג שלה ואת האמהות הצפוניות היא שולחת לבדוק לילד שלהן את הערמונית. ברוח החג, **אורנה בנאי** מעלה את המדינה, אתכם ואת עצמה על הגריל

מאת **שי פרץ** * צילום **אוהד רומנו** * סגנון **מיכה טרנובסקי**

"צריך להיות בהכחשה כדי לחיות פה. כבר שנים אנחנו על הקנטים. אני לא מבינה איך אנחנו בכלל נושמים". בנאי

כשאני מתראיינת אני לא מסוגלת לשקר, לטייח. בדרך כלל כשאנשים מתראיינים הם לא אומרים הכל או קצת מייפיים ומשנים, אני לא יודעת. זה או שאני אומרת את האמת או שאני לא אומרת כלום". **אורנה בנאי**, 46, כנראה בכירת הקומיקאיות בישראל, לא שומרת בבטן. בין בדיחות על "כלוב הזהב" וביקורת נוקבת על מצב האומה שלנו, בנאי מציבה מראה בפני עמישראל, נבחריו וגם זכייניו.

הישראלים

"פול מקרטני אמר שאם בתי המטבחיים היו שקופים, אף אחד לא היה אוכל בשר כדי להמשיך לאכול בשר צריך לחיות בהכחשה וככה זה גם עם החיים בארץ. צריך להיות בהכחשה כדי לחיות פה. העולם שלנו הוא עולם מחורבן, כבר שנים אנחנו על הקנטים. אני לא מבינה איך אנחנו בכלל נושמים. זו נראית לי הנשמה מלכותית. אנחנו כמו **אריק שרון**, אנחנו בקומה".

או מה הבעיה לדעתך?

"סדר העדיפויות הוא לקוי. הייתי מתה שיהיו פה חוקים מפה ועד הודעה חדשה למען בעלי חיים. אבל לא רק. לפעמים אני שומעת שסוגרים מוסדות לאוטיסטים ומקלטים לנשים מוכות ושופכים כסף להתנחלויות וביטחון, זה סדר עדיפויות לקוי".

חוץ מלאכול את הלב את עושה משהו?

"לצער לי לא. רק אוכלת את הלב. לשמחתי יש לי את הבמה של מצב האומה להגיד את מה שיש לי על הלב, אבל זו קצת תחושה שאנחנו משכנעים את המושוכנעים. דברים לא ממש משתנים. החברה שלנו מידרדרת. יש גל של אלימות כלפי ערבים וגזענות שמגיעה לשיאים שאי אפשר לתאר. זה מגיע מלמעלה. איך שמדברים בכנסת ובממשלה. זה המודל שלנו והמודל הוא לא מי יודע מה".

היא לוקחת אוויר. "לפעמים אני מתביישת להיות ישראלית". היא אומרת בחיוך ובטון הממתן מעט את חריפות דבריה, "היחס שלנו לחלשים, איך שאוהדי בית"ר מתייחסים לשחקנים המוסלמים, איך שחברי כנסת ושרים בממשלה מדברים בצורה גזענית, אנשים חשוכים".

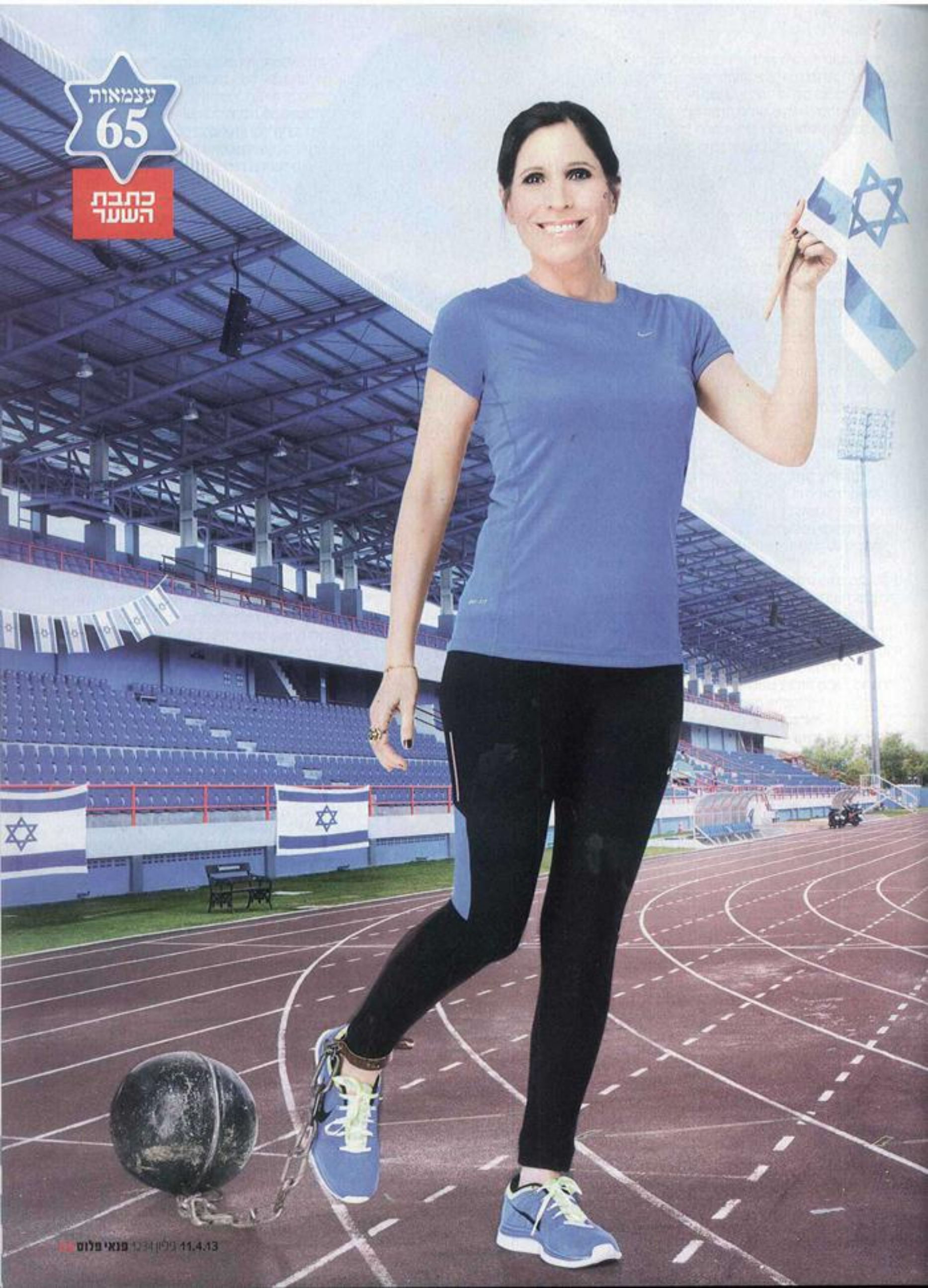
כדי להגיד את מה שיש לה על הלב, בנאי נכנסת למצב לימור, האלטר אגו שלה, זה שכבר קברה, אבל השיבה לתחייה כמופע היחיד המצוין שלה, שרץ בימים אלה ברחבי הארץ. "לקח שנים עד שהפסיקו לקרוא לי לימור", היא מספרת, "אבל למרות זאת, בהופעה החדשה שלי אני מחזירה אותה אחרי שהות של חמש שנים בלוס אנג'לס. היא התגעגעה מאוד לארץ".

למה היא הכי התגעגעה?

"היא התגעגעה לזה שאין פה סדר וחוקים. לימור היא כמו שוטה הכפר שמותר לו להגיד הכל, גם את הדעות הכי פאשיסטיות, למשל 'ערבים מבינים רק כוח'. כשהיא אומרת את זה, סולחים לה. כשאני אומרת את זה כלימור, אני שמה מראה, כי ככה אנחנו נראים, ככה הרבה אנשים מדברים. אני בדיוק הפוך. שמאל לצד השני, אבל כשאני מדברת כלימור כף לי להביא את הצד המאוד ימני, שבעיניי הוא פחות רציונלי, פחות חושב, הוא מאוד יצרי ומהבטן. ההבדל בין שמאל לימין הוא שהימנים הם

עצמאות
65

כתבת
השער

הרבה יותר מהרגש, נקמה, כעס, שנאה, והשמאל מסוגלים לחשוב קצת יותר כשאני עושה את לימור אני עושה רק את הרגשות, כמו חיה. זה מאוד כף. בכלל, דמויות עמוקות הן הכי אהובות בארץ. אנשים מסוגלים להזדהות עם הפשטות, הרגש, עם חלקים שהם פחות מפותחים. אתה יכול הרבה פעמים להזדהות, כי בכל אחד יש את החלקים האלה. כשאתה עושה דמות של צפונית מרמת אביב ג', פחות מתחברים לזה. משום מה זה גם תמיד פחות מצחיק."

הטיקט שלך הוא מזרחי, לא?

"נכון. ההורים שלי הם לא אריסטוקרטים מסביון. הם אקדמאים והכל, אבל מאוד עממיים. בכלל, כל המשפחה שלנו, יש שם עומק וחכמה ושורשים והם מאוד ישראלים, אבל יחד עם זאת הם גם עממיים ונגישים. באופי שלי אני מאוד ישראלית ומחוברת לשפה. ממש כמו **יוסי (בנאי)**, דודה של אורנה, (שפ), שהעברית שלו נתנה תחושה כאילו הוא מנשק כל מילה, גם אני מאוד אוהבת את המילה. לשמחתי, גם הילדים שלי יצאו **אבשלום קור ונתיב בן יהודה**". היא צוחקת.

אז את לא שומעת מוזיקה מזרחית?

"אני לא אוהבת מוזיקה מזרחית."

בארץ זה משפט יותר קשה מלצאת מהארון.

"דווקא אין לי בעיה להגיד את זה. לא מתחברת לזה."

למה?

"מפריעה לי הרדידות במזרחית. לפעמים כשקהל רוקד ומשתולל כשהוא שומע שירים כאלה, אני לא ממש גאה להיות ישראלית. זה נראה לי וולגרי ונמוך."

סלבריטאות

"כבנאדם מפורסם את נחלת הכלל, רכוש ציבורי, את לא בנאדם פרטי. עם ישראל הוא עם חם, נוגע, שואל שאלות וחודר לפרטיות בצורה שאי אפשר להבין. ברחוב אני חשופה לכל פגע וזה מלחיץ. הדבר הטראגי הוא שגם כשאני על הטוסטוס עם קסדה ומשקפי שמש מזהים אותי ברמזור ואומרים לי 'בנאי, חשבת שלא נוהה אותך?'. יש חוסר טאקט שאתה לא מבין. אני הולכת עם הבן שלי, **אמיר**, בקניון ומישהו צועק לי, 'בנאי, של מי הילד, של **רוני דניאל** או של ההוא, **אהוד יערי**?'."

איך מגיבים לזה?

"אני קודם כל בשוק, אחר כך יש לי תסריטים, מה הייתי עונה לו ואיך איך הייתי מייבשת אותו בחזרה, אבל באותו הרגע - שיתוק, אני רוצה גם להגן על הבן שלי."

תרחיבי על המפגשים שלך עם האיש ברחוב.

"זואו, הגסות הישראלית מטריפה אותי. פעם בשעה אני שומעת 'הטלוויזיה עושה לך עוול'. מישהי רצתה להחמיא לי ואמרה 'כמה את מכוערת בטלוויזיה, ככה את יפה בחיים'. כנראה שהטלוויזיה ממש משנה אותי. אומרים לי גם שאני נמוכה מאוד בחיים. כוסאומו, אני נמוכה וזה מבאס אותי. עוד משהו שאני שומעת הרבה זה, 'למה את לא עוזרת לבני אדם במקום לבעלי חיים'. בא לי באותו הרגע לחבק את האיש, ליפול על צווארו ולעשות לו באותו הרגע קוף."

יש לך קריירת חלופית למקרה שזה לא יצליח לך יותר?

"האמת שאני לא יודעת לעשות כלום. אולי אהיה שיננית. זה מאוד זוהר תגיד לי, מי הולכת להיות שיננית? זה סטייה. זה מגעיל את הגשמה. גם רופא שיניים זו בחירה משונה. כשחושבים על זה, גם פרוקטולוגים וגניקולוגים לא ממש מובנים לי. בעצם, לפעמים הוא ממש ציצים, אז אולי זה משפר את המצב. אתה יודע מה, אני אהיה רופאה."

בוודאי.

"כן, אתחיל ללמוד רפואה. מה אתה רוצה, אני רק בתחילת דרכי, פרגית."

ומה יגידו הטוקבקיסטים? את רגישה לעקיצות שלהם, נכון? "תשמע, זה רציני. יש טוקבקיסטים עם המשפטים הקבועים, ועדיין אתה קורא ונפגע עד עמקי נשמתך. תמיד מישהו כותב 'מה, היא בהריון?'. ואני לא בהריון. זה מעליב מאוד. כשמעירים לך על השומן, זה מוות. לא בא דבר אוכל לפי שבועי! כלום! הייתי בצום. שמת שק על הראש, ישבתי בחדר לבד וחשבתי טוב טוב על מה שעשיתי. זה כולה בן זונה אחד, כנראה שמך."

פעם נפגעת מיריעת רכילות?

"פעם היה כתוב 'לימור בהריון' והיה לי מאוד קשה. הייתי בשוק. אמרתי לעצמי שאני מקווה שעל המצבה שלי לא יהיה כתוב 'לימור נפטרה'. זה פגע בי, בכיתי! זה היה גם וכל כך לא פייר. אני אורנה! אני בהריון! זה הרחם שלי ולא של לימור! אני לא דמות, אני בן אדם! הריון זה דבר כל כך אישי ואינטימי. גם חשפו שאני בהריון וגם כתבו 'לימור בהריון'."

נשיות

"כילדה קטנה כאב לי שאני לא בן. הייתי חצי קאובוי, חצי בדואי. היה לי דימוי עצמי מאוד נמוך. חשבתי שאני יכולה להיראות כמו **עפר שנטו**, אם רק הייתי יוצאת בן, אבל כבת נראית לעצמי יותר **זאב רוח**. בתיכון כבר לא היתה ברירה, יצאו דברים החוצה ונאלצתי לקבל את הנשיות שלי. אבל גם אז, בדימוי שלי הייתי אשה מאוד לא אטרקטיבית והדרך שלי לקבל אהבה היתה להצחיק את כולם, גם את המורים. היה לי קשה בלימודים, אני מאלו שהיו נכשלות גם עם מורה פרטי."

ואחרי שעות הלימודים?

"מאוד אהבתי מסיבות, לשחק אמת או חובה. הייתי קצת חרמונית. אהבתי. הכנסתי את הסלואו הצמוד, בכיתה ג' כבר הצמרזתי. ונשיקות... היינו יושבים ומצמידים פיות שעה."

עם בנים, כן?

"ברור. היו לי חברים בנים. שיחדתי אותם שיקבלו כרטיסים לגשש החיזור והם היו חברים שלי."

הדימוי העצמי הנמוך זה דבר שמלווה אותך עד היום?

"כן. עדיין יש לי חולשה לאנשים יפים. זה נראה לי מתנה נורא גדולה שהם קיבלו. זה מרתק אותי ומעורר בי קנאה. דימוי גוף זה משהו שתמיד מעסיק אותי, אני חושבת שאם הייתי יותר יפה, כל החיים שלי היו במסלול אחר, הייתי יותר עם ביטחון."

מתמודדת עם הפרעות אכילה?

"אין אשה או הומו שאין לו הפרעות אכילה. כולנו מתעסקים עם זה כל הזמן", היא מצחקקת ונוגעת לעצמה בבטן השטוחה, "כולן מתעסקות באוכל ורגשות אשמה. עדיין לא עשיתי ניתוחים ואני לא חושבת שאעשה. אבל אני כן מאוד מטופחת. אני מסירה שיער לצמיתות כבר 16 שנה, הולכת לקוסמטיקאית שלי פעם בחודש. לטפל בעור ולמרוח גבות. אבל תדע לך שלסדר גבות זה מאוד כואב. אני ממש צורחת מכאב, מתברר שהשורשים של הגבות שלי נגיעים מהנמוח."

חשבתי שללסביות לא באמת אכפת ממראה.

"יש על לסביות סטיגמה שהן נהגות משאית שמחליפות לגלגל לבד ויש להן גריו בצ'יפורניים. יש בזה מן האמת. אבל מצד שני זה נורא לא פייר, כי אין מי שיעשה את זה בשבילך. אין את השפוט הזה שיש לנשים נשואות. זה חסר ללסביות. שפוט. אני רוצה כזה! אני רוצה גבר שיהיה לו ארגו כלים. שילך איתו לכל מקום. שילך איתו גם לתיאטרון. זה מאוד מרשים אותי."

מה עם אופנה?

"גם כשאני מתאמצת להיראות טוב ומשקיעה בזה מחשבה, אני מקבלת 'שוק' ואני מתבאסת. מילא אם תפסו אותי בטריינינג, אבל אם כבר התאמצתי, דפקתי הופעה וחשבתי שאני משחקת אותה, אני מקבלת 'שוק' זה מאוד מתסכל אותי. אולי פעמיים בחיים שלי קיבלתי 'שיק'."

באמת?

"כן. עשינו אירוע. סגרנו אולם."

אימהות

"אני אמה לשני ילדים, אמיר בן 10 ו**מיקה** בת 4, ולהפתעתי אני אמה ממש לא חרדתית. אפילו יותר מדי קולית, אני ממש סומכת על הילדים שלי."

איך את מסתדרת עם האמהות האחרות בשכונה?

"אנחנו גרים בצפון תל אביב ויש פה אמהות פלצניות, טחונות בכסף ומנותקות מהמציאות. באסיפות הורים כשאמיר היה בגן, אני זוכרת אמה שבאה ואמרה שבמקום ריתמיקאית רוסייה, בחנוכה צריך להביא את **שלמה ארצי**, היא גם הציעה שנחליף את הקייטרינג של העירייה בזה של **אייל שני**. זה בסך הכל תוספת של אלף שקל."

**"כלימור
כיף להביא
את הצד
הימני,
שבעיניי
הוא פחות
רציונלי,
פחות
חושב,
מאוד יצרי
ומהבטן.
הימנים הם
הרבה יותר
מהרגש,
נקמה,
כעס, שנאה
והשמאל
מסוגלים
לחשוב
קצת יותר"**

איפה: מימד, ברום, שירה, אמיר, אליהו, נעלם, מארק, נומד, ירם, יערי, זארה, קסניה, מנון, H&M, ונטיסטיס, sous

”

“מפריעה
לי הרדידות
במזרחית.
לפעמים
כשקהל רוקד
ומשתולל
כשהוא
שומע שירים
כאלה, אני
לא ממש
גאה להיות
ישראלית”
זה נראה
לי וולגרי
ונמוך”

“

לילה ליום. יש גם את הצפוניות האלה שנותנות לך להרגיש שהילד שלה גאון, ושלך דביל. מה, אין לילד שלך אייפון? אייפד? קורקינט חשמלי? דירה משלו? מה, הוא גר איתכם?! מצד שני יש את האמהות שהן עממיות, אבל מפוצצות כסף גם להן יש ביקורת על איך שאני מגדלת את הילד שלי. אחת שאלה אותי איך זה שהילד לא יודע לפצח גרעיני אבטיח. היא היתה בהלם: 'מדובר בלקות! וזקפת בוקר, יש לו? תברקי לו את הערמונית'.

את מבשלת להם?

"אני יודעת להכין רק פתיתים, וגם זה יוצא תמיד בגוש אחד." אז לא תלכי ל"מאסטר שף".

"כנראה שלא".

אבל מה יקרה אם הילדים יחליטו ללכת לריאליטי?

"מיקה יכולה ללכת להיפה והחנון, היא יפהפייה, אמיר כנראה ילך לכוכב נולד או משהו כזה. הוא יהיה מוזיקאי, הוא מתופף מצד שני, אני מניחה שהוא לא יצטרך ללכת לריאליטי כדי להתפרסם, תהיה לו את העזרה הראשונית. אחר כך הוא יצטרך להוכיח אם הוא מוכשר או לא. אתה לא נשאר בטופ אם אתה לא מספיק טוב. כבר עכשיו הם מאוד אוהבים ריאליטי. קח את 'הישרדות VIP' למשל, אמיר ראה את זה בשקיקה. תקופה ארוכה בוקר נאה היה גיבור התרבות שלו".

אני מצטער לשמוע.

"כן, שלא תדע צער גם אתה. חיכיתי שתעבור התקופה הזו, שהוא יחזור לעשות עבודות על דוד גוריון".

טלוויזיה

"אני לא אוהבת שעשועוני טלוויזיה. אחרי העונה הראשונה של 'האח הגדול' גם את זה הפסקתי לראות. אי אפשר לראות את זה יותר. זה נהיה גן חיות, קרקס, פריק שואו. זו פרחיאה בלתי נסבלת, אנשים בעלי מום. היתה תחושה שאתה מסתכל על צער בעלי חיים, כמו להסתכל על תאונת דרכים, אתה מוזעזע, בא לך להקיא, אבל אתה לא יכול להזיז את העיניים. עשיתי החלטה שאני לא רואה את זה יותר והפסקתי".

"The Voice"?

"וואי הייתי מכורה לחרא הזה. הרבה בגלל אבינו, שנתן את השואו שלו כל שבוע".

המתמודדים?

"זה מעסיק אותי המון כשאני רואה ריאליטי. איך האנשים האלה פה לזמן נורא קצר, אתה נקשר אליהם, ואחרי שהם מודחים מהתוכנית מי זוכר אותם? זה מאוד אכזרי, התחום הזה".

תראי, לא לכולם יש מזל להיוולד למשפחת בנאי.

"לא קשור. ריאליטי זה כמו נאד, מתנדף ממש מהר. יש אנשים כמו ליהיא גרינו שהפכו את זה למטרה ועובדים בזה, אבל רוב האנשים, מי זוכר אותם".

צפית ב"כוכב הזהב"?

"אין, זה וולגרי. כל החזירות בפרצוף ואין אפילו ניסיון להראות משהו איכותי. אין פה שום דבר, רק להראות את הבהמיות. היא רצה והכלוב נופל עליה, וצרחות, בלגן, אני מקבלת פסוריאזיס מהתוכנית הזו".

אבל מולם אוהבים פרסים.

"אין, אני שמתי עין שם על הבייבייליס".

וברצינות, לאיזה פרס את היית רצה?

"לא יודעת. יש שם טרקטורון, נכון? זה מתאים ללסביות.

למרות שהיה יותר טוב אם היה בכלוב גם דחפור או טרקטור, רגע, יש מערב לבטון?".

קריירה

בנאי נמצאת בסכיבה כבר לא מעט שנים. היא תחזקה פינה קבועה בתוכנית של **חוז טופו** בערוץ הראשון, שיחקה בסרטי קולנוע וב"מרחב ירקון". אך מה שגרם לכולם להתאהב בה היתה אותה לימוד, שהמציאה לטובת תוכנית הקולנוע "אקשן" בטלוויזיה החינוכית, ואיתה כבשה את הקהל במהלך חמש עונות של תוכנית הבידור "רק בישראל" עם **ארו טל** משם הדרך לקאסט הנצף של "ארץ נהדרת", אליו הצטרפה ב-2003, היתה קצרה. לפני שהתפרסמה עבדתי בניקיונות של משרדים בלילות,

בשליחויות על טוסטוס, בקונדיטוריה, עבדתי גם במלצרות הרבה זמן, הייתי מלצרית מאוד לא טובה, מלצריות צריכות להיות ענייניות כאלה ויעילות, אני לא הייתי לא זה ולא זה. זה תמיד היה נגמר כשבעל המקום מזמין לי מונית ואומר לי לא לחזור ממש סלסטה. עבדתי בהרבה עבודות קשות".

הזעת כדי להגיע לאן שהגעת.

"תראה, אצלי הקריירה בנויה מבחירות נכונות. אמרתי גם

הרבה פעמים לא".

למה למשל?

"לתפקידים בסדרות, סרטים, תיאטרון, סניטקומים שלא נראו לי. סירבתי גם לעשות תוכנית בידור יומית. נראה לי גדול עליי".

מה? אנשים היו הורגים בשביל תוכנית יומית משלהם.

"אני מכירה את המגבלות שלי. אין לי כל כך הרבה כוח, אני לא יכולה לעשות יום יום תוכנית ולחיות באולפן. אני לא מהאנשים שהעבודה אצלם היא מעל החיים. אני לא וורקוהולית בכלל. אני מעדיפה את השפיות והשקט והמיטה שלי והספה שלי והכלבים שלי והילדים שלי. אני לא מכורה לטלוויזיה".

אז מה סוד ההצלחה שלך?

"קצת מזל, קצת כישרון והרבה אמביציה של הסוכנת שלי, **זוהר יעקובסון**. אבל אתה יודע מה אני לא מבינה? למה אני לא מקבלת

קמפיין להלבשה תחתונה. אני מרגישה שמפספסים אותי. תכלס, הפחד לפספס הריץ אותך מסיר הבשר של "נהדרת" למתחרה

מבית רשת, "מצב האומה"?

"זה היה ללכת עם הלב שלי. ב'ארץ נהדרת' היה לי לא טוב.

הרגשתי שאני שחקנית ספסל. את התפקידים הכי מגניבים של נשים קיבלו הגברים, והבנות עשו תפקידים פחות טובים. הרגשתי שאני ניצבת. במקביל, **שליין** אמר לי שאצלו אקבל המון מקום".

החלטה אמיצה.

"לא ממש. זה סוג של 'כלוב הזהב', גם שם יש פרסים

מטורפים".

ספרי לי עליהם.

"נגיד, במשכורת של 'ארץ' יכולתי לקנות שואב אבק רובוט, עם

הכסף של 'מצב האומה' אולי אני יכולה לקנות בייבייליס".

אז מה יותר כיף, "מצב האומה" או "ארץ נהדרת"?

"אין מה לעשות, אני יותר נהנית ב'מצב האומה'. נמאס לי

לעשות דמויות".

היו אנשים שגם נעלבו מהחיקוי?

"**ג'וזי ניר מוזס** אמרה באיזה ראיון שזה מצחיק אותה, אבל בדרך

כלל אנשים לא אוהבים שמחקים אותם. כולם נהגים, חוץ מזה שמחקים אותנו. **צופית גורוט** לא כל כך אהבה את החיקוי שעשיתי לה, זה ביאס אותה קצת, אמרה שזה לא דומה לה. אז ביקשתי לא לעשות את הדמות הזו יותר, זה פגע בה והיא חברה. כשזה פוליטיקאים אז על הזין שלי. הכי כיף לי לפגוע בהם, לא אכפת לי מהם בכלל. לא סתם פוליטיקאי זה מילת גנאי".

וסלבו?

"עשיתי פעם את **זהבה בן**, היה כל כך כיף לעשות אותה. פשוט

שומעים את ההד מתוך הראש שלה. יש שם אקור, היא אומרת

בצחוק מתגלגל ומקנחת בחיקוי מדויק.

גם ב'מצב האומה' אתם לא חוסכים ביקורת. קיבלת תגובות

מאנשים שנעלבו?

"אנשים כעסו ונפגעו מהפינה הזו שלנו 'אם היה אלוהים'. יכול

להיות שקצת בצדק. להרבה אנשים זה נראה פגיעה בדבר הזה

שלא נוגעים בו. אבל אני לא לוקחת אחריות לכך, זה על כולנו".

זוגיות

"אני בזוגיות כבר שנתיים, היה שווה לחכות 40 שנה", אורנה

מזיכית לעצמה חיוך רחב, "אבל החברה שלי לא רוצה שאדבר עליה. אנחנו לא בארון, אבל היא לא תבוא איתי לפתיחות ואיפה

שיש צלמים. היא פשוט לא רוצה להיות מפורסמת".

הכי לא רוסלנה רודינה.

"לא שלא הייתי מחליפה אותה לשעה ברוסלנה. אתה יודע,

כדי לדבר לעומק".

או לשחק בגינקולוג-פרוקטולוג.

"במקרה שלה לא הייתי מתנגדת לשחק גם בשינינית. סתם

האמת שיופי כזה לא מעניין אותי בכלל. בת הזוג שלי יפה".

מחשבות על התמסדות?

"חברה שלי לא תבוא איתי ואיפה שיש צלמים הכי לא רוסלנה רודינה. לא שלא הייתי מחליפה אותה לשעה ברוסלנה. אתה יודע, כדי לדבר לעומק"

"אצל נשים אין הרבה סקס, כי מדוברת המון. חפירות. מזיינות בעיקר את המוח"

"איזה? תקשיב, אנחנו לא גרות ביחד! זה להיט, זה פורמט מנצח".
למדת מליאור שליין ומרב מיכאלי?
"שם זה קיצוני. הם גרים אחד מעל השנייה, זה משונה מאוד, אבל פה הכרנו כשלכל אחת כבר יש בית משלה. לשתינו יש ילדים ואין לנו עניין לאחד בתים".
וזה לא דוסקס אף פעם?
"העלינו את זה לדיון, היתה ועדה שישבה ושקלה וזה מיד נפסל. איך היא אומרת, החברה שלי, אנחנו רק בהנאות, אין לנו את הבירוקרטיה. אנחנו נפגשות כמה פעמים בשבוע ורק נהנות, רק עושות דברים נעימים. זה מומלץ בחום".

מהפכני

"זה לא אופייני לי. אתה יודע איך לסביות, אחרי שעה הן מזמינות הובלה, אצלי תמיד היתה סימביוזה עם נשים. אחת נטמעת אצל השנייה, לא ממש ברור איפה היא מתחילה ואיפה אני נגמרת. הולכות ביחד לעבודה ולמשפחה ולא מתנתקות לרגע, יש משהו כזה אצל לסביות, והיום עם הנוכחית זו תוויה אחרת לגמרי. זאת אומרת יש חופש".

חופש זה חשוב

"זה בדרך כלל לא קורה אצל נשים. הן חונקות. מתעכבות איתך על כל דבר, כל אחת מנהלת קלסר התשה, התשה, אין קלילות, הכל חשוב. כל כך הפוך מגברים שכלום לא חשוב, שם הכי חשוב שיהיה סקס וזהו. אצל נשים אין הרבה סקס, כי מדוברות המון. חפירות. מזיינות בעיקר את המוח. אין בלאגס, אין את האוטיסט הזה הגבר שלא יגיב, פה היא מגיבה 'ולמה אמרת את זה? ואם אמרת את זה, לא אמרת את זה סתם', אמאלה. עכשיו, הכי נורא זה שיש לך גם כוח לענות לה, את לא מותשת!".

איך זה נגמר?

"אנחנו מאבדות את ההכרה, קצת ישנות, מתעוררות וממשיכות מאותה נקודה בדיוק".

הומואים ולסביות

"אני מזדהה עם קהילה אחת וזו קהילת בעלי החיים. לא רוצה עוד קהילה. מספיק לי", אומרת בנאי, כשנתיים אחרי שיצאה מהארון בראיון למוסף "7 ימים" של "ידיעות אחרונות". "תמיד היה לי בראש שאני לא עושה את זה מתוך שליחות ולא בא לי להניף דגל. לא אוהבת את זה כל כך. יש משהו בקהילה שהוא קצת תוקפני ואגרסיבי לטעמי ואני לא כל כך מתחברת אליו. הומואים לפעמים נראים לי רעים, זה כמו דת. אני אמרתי את זה פעם על **גל אוהובסקי**, הוא מנהל כת. יש שם סממנים של כת".

אני מכיר כמה אנשים שיגידו שדווקא הלסביות הן רעות.
"אני לא חושבת שלסביות רעות. אבל מה שכן מצחיק אותי זה ההבדלים. איך בתמונת פרופיל באתרי היכרות של לסביות תראה ספר של **יהודה עמיחי**, עם ציטוטי שירה, ואצל הומואים יש תמונת פרופיל של הוי".

עבר לך בראש להיות יותר פעילה בקהילה?

"כן, אבל אני חושבת שבעצם היציאה שלי עשיתי שירות. זה בונט גדול שלא התכוונתי אליו. אבל אני שמחה שזה קרה. מגיעות מלא לסביות להופעות שלי. אני מזהה אותן בשנייה", היא צוחקת בכל הכוח, "הן יושבות בשורה ראשונה, מגיעות עם הריח של האפטר שייב, אתה רואה שהן התגלחו טוב טוב", היא צוחקת צחוק מתגלגל, "סתם! להפך! הן מרחו לק יפה, כדי להסתיר את הגריז על הציפורניים. סתם סתם".

בטח סתם, שלא יתעצבו עלייך.

"אני מרגישה שאני נותנת להן לגיטימציה. אם אני כאמן עומדת על במה ומדברת על היציאה מהארון, אני עושה פה שירות נפלא. להגיע למקלטים ולדבר לילדות ובנותי ספר זה לא מדבר אליי. אני לא מסוגלת".

בעברך היית עם גברים?

"בטח. פעם יצאתי עם גינקולוג, זה היה החבר הרציני הראשון שלי, הוא היה מהמם, שבר לי את הלב. רציתי אותו עוד הרבה שנים אחרי. יצאתי עם מישהו ממש קמצן, וסלב חתיך שתוך כדי סקס אמר לי, 'את קולטת עם מי את במיטה?', הוא דיבר אל עצמו בגוף שלישי. זה בנאדם שעושה סקס עם עצמו". □

אורנה גם בוידאו בסלולר שלחו את המילה אקסטרה ל-4040 ובבלוג שלנו: xo.xnet.co.il